

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/68/2016
Identifikačné číslo spisu:	8313200623
Dátum vydania rozhodnutia:	14.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8313200623.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu MUDr. F.R., bývajúceho v H., zastúpeného JUDr. Štefanom Práznovským, advokátom so sídlom v Humennom, 26. novembra č. 1, proti žalovanej Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta č. 3/A, IČO: 35709332, o zaplatenie 9 364,14 €, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 23 C 125/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 19. novembra 2015 sp. zn. 10 Co 127/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 18. februára 2015 č.k. 23 C 125/2013-199 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 9 364,14 € predstavujúcu poistné plnenie, ktoré mu žalovaná odmieta poskytnúť. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie.

Okresný súd Bratislava IV uznesením zo 17. marca 2015 č.k. 23 C 125/2013-215 uložil žalobcovi, aby v lehote 3 dní zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 561,50 € [položka 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.)]. Toto uznesenie napadol žalobca odvolaním.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 19. novembra 2015 sp. zn. 10 Co 127/2015 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Podľa jeho názoru súd prvého stupňa správne interpretoval § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. a dospel k zákonu zodpovedajúcemu záveru, podľa ktorého žalobcovi podaním odvolania vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške uvedenej v napadnutom uznesení.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s tým, že odvolací súd rozhodol v rozpore so zákonom, lebo v konaní sa ako spotrebiteľ domáhal svojich práv z poistnej (spotrebiteľskej)

zmluvy. Postupom súdov mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Žiadal preto rozhodnutie odvolacieho (a tiež prvostupňového) súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade so zákonom § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Na rozdiel od odvolania (riadneho opravného prostriedku), ktorým možno napadnúť ešte neprávoplatné rozhodnutie, je dovolanie mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Občiansky súdny poriadok vychádza z tejto mimoriadnej povahy dovolania a v nadväznosti na to aj upravuje podmienky, za ktorých je dovolanie prípustné. Pokiaľ je odvolanie zásadne prípustné (ak Občiansky súdny poriadok v prípade niektorých rozhodnutí výslovne neustanovuje inak), dovolanie - naopak - je prípustné, len ak to Občiansky súdny poriadok výslovne uvádza. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach túto mimoriadnosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

Vzhľadom na to, že najvyšší súd nemá v dovolacom konaní možnosť preskúmať správnosť každého rozhodnutia odvolacieho súdu, nemá ani neobmedzenú možnosť „zjednať“ nápravu dôsledkov prípadných nedostatkov, chýb, neúplností alebo iných nesprávností vyskytujúcich sa v rozhodnutiach všeobecných súdov.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Žalobcom napadnuté uznesenie nemá znaky uznesení, ktoré sú uvedené v týchto ustanoveniach. Navyše, v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. je dovolanie (i keby smerovalo proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.) neprípustné, ak smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o súdnom poplatku.

Podané dovolanie by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, len ak v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že z hľadiska § 237 ods. 1 O.s.p. nie je relevantné tvrdenie dovolateľa o existencii vady uvedenej v tomto ustanovení, ale len zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto vade skutočne došlo.

Dovolaateľ procesné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalobca v dovolaní namieta, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd už v uznesení zo 7. októbra 2015 sp. zn. 3 Cdo 688/2015 uviedol, že „samotným vyrubením súdneho poplatku sa účastníkovi neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať“. Účastníkovi zostávajú v plnom rozsahu zachované všetky jeho procesné oprávnenia a vyrubenie súdneho poplatku na tom nič nemení. Na tomto závere zotrváva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci a poznamenáva, že k rovnakému právnomu záveru dospel najvyšší súd aj v ďalších ním prejednávanych právnych veciach (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016).

Žalobca tvrdí, že súdy nezohľadnili tú skutočnosť, že v predmetnom konaní je (podľa jeho právneho názoru) oslobodený od súdnych poplatkov a súdy vyvodili jeho poplatkovú povinnosť z ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb., z ktorého pre neho táto povinnosť nevyplýva. To znamená, že žalobca namieta nesprávnosť právneho posúdenia, na ktorom spočíva napadnuté uznesenie. Nesprávne právne posúdenie (pokiaľ k nemu vôbec došlo) ale nezakladá prípustnosť dovolania. Nejde totiž o vadu konania uvedenú v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania proti uzneseniu.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné, nepreukázaná bola žalobcom tvrdená vada konania uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani ďalšie vady v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p., dovolací súd odmietol dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s uznesením § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešnej žalovanej nepriznal dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie (§ 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.